

עת"א 4333/11/20 - עדיאל קורליאונה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 4333-11-20 קורליאונה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
עותר	עדיאל קורליאונה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר מלין בעתירתו כנגד החלטת המשיב למנוע ממנו לטלפן למספרי הטלפון הנייח של המפורטים בעתירה, עורכי דין, מוסדות ציבור כדוגמת משרדי הסנגוריה הציבורית ומשרדי ממשלה.

לטענתו, כמפורט בכתובים ובהרחבה במעמד הדיון שהתקיים לפניי ביום 23.2.21, מדובר בהחלטה שרירותית, שניתנה לאחר תקופה ארוכה שהותרו לו שיחות טלפון כאמור. החלטות המשיב אף פגעו פגיעה חמורה, כך נטען, בזכויותיו, לרבות זכות היועצות ומאלצות אותו להתקשר לטלפונים ניידים בעלות יותר גבוהה.

המשיב, באמצעות ב"כ עו"ד בוג'ו, עותר למחיקת העתירה. לשיטתו, העותר, עבריין מרמה רצידיוויסט, המרצה כעת מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות מרמה, התחזות והונאה אותן ביצע, בעת שריצה מאסר בכלא שרון ותוך שימוש לרעה במערכת הטלפונים הציבורית של הכלא.

עוד נטען, כי הזכות לקשר טלפוני אינה זכות קנויה כי אם פריבילגיה שלמשיב סמכות להגבילה עד כדי שלילתה, וכי ניתן לעותר היתר לשוחח עם מספר רב של עורכי דין (כ-17), בני משפחה וגופי ציבור, המשיב בוחן ההגבלות הטלפוניות בכל פרק זמן קצר, כשמניעת שיחות לטלפון נייח מהווה איזון סביר בין זכויות העותר, לרבות זכות היועצות לבין חובת המשיב לשמור על שלום הציבור ולצמצום הסיכון להישנות עבירות דומות. ב"כ המשיב הפנה, בין טיעוניו, לרע"ב 3120/20 (מיום 30.6.20), שבו נדחתה בר"ע שהוגשה ע"י העותר, בעניין עתירה אחרת, בסוגיה הקשורה להודעות התראה במהלך שיחת טלפון שמקיים העותר מהכלא.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בעתירה, בכתב התשובה ונספחיו הרבים, בחומר מודיעיני עדכני שהוגש לעיוני ע"י ב"כ המשיב ושמעתי בקשב טיעוני הצדדים, מצאתי כי דינה של העתירה שלפניי, להידחות.

אין צורך להכביר מילים באשר למעלליו של העותר, המרצה כיום עונש שביעי במספר בגין עבירות הונאה ומרמה חמורות, לא בכדי כונה ע"י בית המשפט, באחת (מתוך רבות) העתירות שהגיש, "שור מועד" (רע"ב 4796/17 מיום 5.7.17). עוד יצוין כי רב עתירותיו עוסקות בעניינים הקשורים לקשר טלפוני, זה שימש אף כלי העבודה המרכזי בידו, בעת שביצע העבירות בגין מרצה מאסרו הנוכחי.

העותר, במעמד הדיון, לא חלק על סמכות המשיב להגביל את זכויותיו לקשר טלפוני, אך סבור שמניעת התקשרות לטלפון ניח אינה סבירה. כשהתבקש להסביר מדוע כה הכרחי לשוחח עם באי כוחו בטלפון ניח, שעה שיכול להתקשר למכשיר הטלפון האישי הנייד שלהם ללא הגבלה, השיב "כשעו"ד יושב מול התיק פרוש לפניו הדבר מקשה" (פרו', עמ' 5 ש' 31). מצאתי את נימוקיו של העותר קלושים, גם בכל הקשור לפערים (אם קיימים כאלו) בעלות השיחות.

מהמידע שהוצג לפניי, נראה כי הסיכון מצד העותר להישנות עבירות גבוה, לכך אוסיף טכנולוגיה מתקדמת, שכבר אפשרה במספר מקרים, לבצע עבירות הונאה והתחזות תוך ניצול התקשרות למרכזיית טלפונים ניחת של משרד עורכי דין (מסמך מיום 18/1/21).

עוד מצאתי, כי המשיב איזן איזון נאות בהחלטתו בין זכויות העותר לבין האינטרס הציבורי בהבטחת שלום הציבור, תוך הקפדה על היקף זכות ההיוועצות והזכות לקשר טלפוני. אוסיף לכך שמדובר ברשימת מספרי טלפון דינמית, כשכל בקשה לצרף מספר טלפון של עורך דין או גוף ציבורי, נבדקת לגופה, וככל שלא קיימת מניעה, מאושרת.

אכן ברשימה מספרי טלפון שלא אושרו, כדוגמת היחידה לפניות הציבור במשרד לביטחון פנים ומשרד מבקר המדינה, עם זאת, העותר יכול, ללא כל קושי, להיעזר באחד מתוך רבים מעורכי הדין המסייעים בידו, גם כשמבקש להגיש תלונות לגופים אלו. המשיב יוודא כי מספר הטלפון של משרדי הסנגוריה הציבורית הארצית אינו חסום בפני העותר.

סוף דבר, העתירה נדחית.

עותק מפסק הדין יועבר לצדדים.

בקשת רשות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

